# *THE BIBLE FROM BUCHAREST VERSUS KING JAMES' HOLY BIBLE*

**Larisa Bulai, PhD Student, "Al. Ioan Cuza" University of Iași**

*Abstract: Our paper analyses in contrast, the situation of the verbal structures in the Romanian Biblical text translated in 1688, The Bible from Bucharest and in the English Biblical text translated in 1611, The King James' Holy Bible. The main aim of this paper is to underline the difference between the old verbal structures used in the 17th century in Romanian and in English in order to state the preference for the synthetic structures or for the analytic ones. In contrast with the present situation of the modern stage of English (in present English is an analytic language), in King James' Holy Bible there is a predominant preference for synthetic structures to express present and past actions. On the other hand, in Romanian Bible from Bucharest there is a predominant preference for analytic verbal structures (also called periphrastic) that today are almost totally synthetic (in present Romanian is a synthetic language).*

*Keywords: verbal structure, synthetic verbal structure, analytic verbal structure, Biblical text, contrastive study.*

## Preliminarii

O paralelă între traducerea românească (*Biblia de la Bucureşti,* 1688[1]) şi traducerea englezească (*King James' Holy Bible*, 1611[2]) a textului biblic evidenţiază preferinţe diferite în ceea ce priveşte caracterul sintetic sau analitic al structurii formelor verbale. Astfel, dacă textul biblic românesc vechi se caracterizează printr-o predominanţă a structurilor verbale temporale perifrastice, atât compuse, cât şi supracompuse, textul biblic englezesc vechi are un caracter cu precădere sintetic, care se concretizează în forme verbale simple la care se adaugă câteva terminaţii specifice numărului, persoanei, timpului şi modului. Perspectiva pe care o creează prezenţa acestor structuri verbale în traducerile textului biblic din secolul al XVII-lea este o perspectivă asupra unei limbi engleze sintetice şi asupra unei limbi române analitice. Această imagine este, însă, complet opusă realităţilor lingvistice pe care le cunoaştem în limba română actuală şi în limba engleză actuală. În prezent, „româna este o limbă cu o flexiune verbală extrem de bogată şi de diversificată" (GALR I 2008: 323), în timp ce, „engleza modernă este o limbă analitică" (GLE 2011: XXIX).

Totuşi, „engleza veche era o limbă sintetică" (GLE 2011: XXIX), care „avea un sistem flexionar extrem de bogat; în engleza medie a avut loc o nivelare treptată a flexiunii; majoritatea terminaţiilor au dispărut în prima parte a englezei moderne" (GLE 2011: XXVII). Totodată, în limba română veche se observă o mare frecvenţă a formelor verbale compuse şi supracompuse, în contextul în care, „ca şi alte limbi romanice, în tendinţa sa spre analitism, româna şi-a creat alături de sistemul timpurilor simple şi compuse, un sistem temporal supracompus activ" (Frâncu 1984: 23). Însă, „în ciuda răspândirii lor în limba română veche şi în unele graiuri populare actuale, formele supracompuse nu au intrat toate în normele limbii literare moderne" (Frâncu 1984: 23-24).

[1] Mai departe ne vom referi la acest titlu cu abrevierea BB.
[2] Mai departe ne vom referi la acest titlu cu abrevierea KJB.



BDD-V654 © 2014 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.143 (2026-11-19 13:50:09 UTC)

Secolul al XVII-lea păstrează încă reminiscenţe ale limbii vechi atât în cazul românei, cât şi în cazul englezei, iar acest aspect este evident în textele apărute în această perioadă. În prezenta lucrare, am optat pentru punerea în paralel a traducerilor aceluiaşi text şi compararea paragrafelor corespondente din cele două texte cu scopul de a identifica preferinţa pentru structuri verbale sintetice sau analitice.

Pentru concizia textului de faţă, am ales să lucrăm cu abrevierea numelui celor două texte pe care le-am utilizat ca sursă pentru extragerea exemplelor noastre. Abrevierile menţionate şi în bibliografie vor fi următoarele: BB pentru *Biblia de la Bucureşti* din 1688 şi KJB pentru *King James' Holy Bible* din 1611.

## 1. Exprimarea prezentului

### 1.1 Prezent (sintetic) vs. Present Simple (sintetic)

Pentru exprimarea acţiunilor prezente, în ambele limbi se constată o preferinţă pentru utilizarea structurilor verbale temporale sintetice.

În BB, verbul care denumeşte o acţiune prezentă cunoaşte doar forme sintetice asemănătoare cu formele folosite în limba română actuală.

În KJB prezentul simplu cu structură sintetică este folosit predominant, spre deosebire de situaţia din limba actuală, unde structurile verbale cu aspect continuu sunt foarte frecvent utilizate pentru a denumi o acţiune momentan în desfăşurare. Pentru persoana I singular, verbul cunoaşte aceeaşi formă ca şi în limba engleză actuală, formă sintetică identică cu cea de infinitiv, uneori cu un *-e*[3] final moştenit din terminaţia veche de subjonctiv sau preterit *-en*[4]. Situaţia flexiunii pentru verbele de persoana a II-a singular este variabilă. Verbul fie primeşte terminaţia *-(e)st*, inexistentă astăzi, fie primeşte doar o rămăşiţă a terminaţiei evidenţiată printr-un *-e* final, în funcţie de forma pronumelui ce precede verbul. Pronumele vechi *thou* atrage după sine forma arhaică a verbului cu flexiune *-(e)st*[5], în timp ce forma nouă a pronumelui *you* determină dispariţia acestei flexiuni. Variaţia *you - thou* se datorează unei nevoi de diferenţiere socială şi intelectuală[6]. Verbele de persoana a III-a singular, cunosc astăzi, exclusiv, forma cu terminaţia *-s/ -es*. În limba secolului al XVI-lea, se observă o predominanţă a terminaţiei arhaice *-(e)th*[7]. Forma negativă şi interogativă a verbului, ambele

[3] Cf. CHEL III: „As early as the fourteenth century verb plurals in *-e* are common (mainly in verse, but obviously reflecting a colloquial variant), alongside *-en*. This gives rise, via /n/ -deletioan in weak syllables, to a potential merger with pres. 1 sing. {-e}" (CHEL III: 165).

[4] In the Midland dialect the *-en* of the subjunctive and of the preterit was transferred to the present of the indicative, so that we have the following forms in the standard language: (...) I falle / he falleth / we fallen (falle) (Jespersen 1949: VI, 16).

[5] „The Present tense is identical with the base of the verb. To this is added (...) *-(e)st* in the obsolete *thou* - form of the second person singular (*thou goest, doest* or *dost, wishest, drinkst* or *drinkest;* irregular: *art, hast, shalt, wilt*)" (Jespersen 1933: 181).

[6] „During Middle English, *you* begins to establish itself as the common or 'unmarked' form of address for both numbers in upper-class or courtly contexts. At the same time *thou* (apparently the usual lower-class term) developed, partly as a result of the new kind of opposition the change in *you* allowed, senses like intimacy (if used reciprocically) or contempt (non-reciprocically)" (CHEL III: 148-149).

[7] „Both the old {-th} and the new {-s} verb presents coexist in the sixteenth and seventeenth centuries" (CHEL III: 138).



BDD-V654 © 2014 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.143 (2026-11-19 13:50:09 UTC)

astăzi exclusiv analitice, apar în multe cazuri construite sintetic, forma negativă cuprinzând, pe lângă verbul de conjugat, doar negaţia, nu şi verbul auxiliar *do(es)*[8].

Oferim spre exemplificare:

> Şi *gustă* că e bine a lucra, şi *nu se stinge* luminătoriul ei toată noaptea. Coturile ei le *întinde* spre ceale de folos, şi mînile ei le razimă la fus. Şi mînile ei le deşchise săracului, şi roadă întinse la sărac. *Nu grijaşte* de ceale den casă bărbatul ei, cînd *zăboveaşte* undeva, pentru că toţi ceia de lîngă ea *să îmbracă*. (BB, *Sol*, 31, 18-21).

*versus*

> She *perceiveth* that her merchandise *is* good, her candle *goeth not out* by night. She *layeth* her handes to the spindle, and her handes hold the distaffe. She stretcheth out her hand to the poore, yea she reacheth foorth her handes to the needy. She *is not afraid* of the snow for her houshold: for all her houshold *are cloathed* with scarlet. (KJB, *Prov,* 31, 18-21).

## 2. Exprimarea trecutului

### 2.1 Imperfect perifrastic (analitic) vs. Past Simple (sintetic)

Indicativul imperfect românesc se prezintă atât sub formă sintetică, cât şi sub formă analitică[9]. Indicativul imperfect perifrastic, inexistent în limba română literară modernă, prezintă structuri destul de numeroase în BB şi subliniază, într-o anumită măsură, procesul descris de verb şi nu neapărat acţiunea în sine. Formele de imperfect perifrastic dau o nuanţă aspectuală nonperfectivă acţiunii descrise de verbul în cauză, care

> „Exprimă o acţiune care dura în trecut, pe când se întâmpla sau când s'a întâmplat o altă acţiune (...) Cu alte cuvinte imperfectul arată o acţiune care dura, curgea în trecut" (Barbu 1945: 72-73),

fiind foarte asemănător cu forma aspectuală de continuous / progressive a timpului trecut (Past Tense Progressive) din limba engleză.

În KJB, verbele aflate la imperfect perifrastic în BB, se află la timpul past simple. În limba veche, verbele englezeşti erau împărţite în trei categorii:

> there are three types of verb, distinguished by their manner of forming the preterite: *strong* (e.g. sing, sang), *weak* (e.g. love, loved) and *irregular* (e.g. go, went) (Smith 2009: 109).

Forma verbelor aflate la timpul past simple (numit în mod frecvent şi preterite) nu prezintă nicio particularitate în ceea ce priveşte persoana I singular, însă verbele slabe (weak) de persoana a II-a singular prezintă, uneori, aceeaşi particularitate ca şi în cazul timpului present simple, şi anume terminaţia *-(e)st*[10] moştenită din limba veche. Aceste forme vechi de trecut simplu coexistă cu formele păstrate de limba modernă, care conţin în structura lor terminaţia *-ed* (verbele slabe) sau adoptă forme neregulate (verbele neregulate). Oferim spre exemplificare următoarele paragrafe:

> Şi Moisi *era păscînd* oile lui Iothor, socru-său, popei de Madiam. (BB, *Ieş,* 3, 1).

---

[8] „In modern English it is not even possible to say: **I like not it. / *We saw not him*. Instead, the corresponding negative sentences, like all negative sentences, contain an auxiliary, one of the forms of DO: *I don't like it. / We didn't see him"* (Palmer 1997: 16-17).

[9] „Imperfectul perifrastic de tipul *era mergînd* este folosit frecvent în toate variantele literare, fiind mai expresiv decât cel sintetic" (Frâncu 2009: 105).

[10] „*-(e)st* ocurred in OE, only in pres ind: *bindest* or *bintst, lufast,* and in prt ind of weak verbs: *lufodest"* (Jespersen 1949: VI, 6).



BDD-V654 © 2014 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.143 (2026-11-19 13:50:09 UTC)

*versus*

Owe Moses *kept* the flocke of Iethro his father in law, the Priest of Midian. (KJB, *Exo*, 3, 1).

Şi *era* norodul *cîrtind* rău înaintea Domnului. (BB, *Num*, 11, 1).

*versus*

And when the people *complained* it displeased the Lord. (KJB, *Num*, 11, 1).

Şi zise Adonivezec: „70 de împăraţi, margenile mîinilor lor şi marginele picioarelor lor tăiaţi, *era adunînd* ceale dedesuptul measii meale". (BB, *Jud*, 1, 7).

*versus*

And Adoni-besek said, Three-score & ten kings, having their thumbs and their great toes cut off, *gathered* their meate under my table. (KJB, *Jud*, 1, 7).

Şi ieşiiu la Poarta lui Golila, cătră gura Izvorului Smochinilor, şi la Poarta Gunoiului, şi *eram surpînd* în zidul Ierusalimului, acrele ei curăţescu, şi porţile lui s-au mîncat cu foc. (BB, *Nee*, 2, 13).

*versus*

And I went out by, by the gate of valley, even before the dragon well, and to the doung-port, and viewed the walls of Ierusalem, which *were broken* downe, and the gates thereof were consumed with fire. (KJB, *Neh*, 2, 13).

**2.2 Perfect simplu perifrastic (analitic) vs. Past Simple (sintetic)**

Indicativul perfect simplu perifrastic prezintă forme justificate prin „fidelitatea traducătorului faţă de textul din originalul slavon şi indirect grecesc" (Frâncu 2009: 111), care apar sporadic în BB. Structurile echivalente din textul englezesc KJB sunt structuri sintetice de past simple. Expunem aici exemplele pe care le-am selectat şi le considerăm sugestive:

Şi *fu auzind* sluga lui Avraam cuvintele lor. (BB, *Fac*, 24, 52).

*versus*

And it came to passe, that when Abrahams servant *heard* their words. (KJB, *Gen*, 24, 52).

Şi *fu fiind* ei în cale. (BB, *Împ II,* 13, 30).

*versus*

And it came to passe while they *were* in the way. (KJB, *Sam II*, 13, 30).

**2.3 Perfect simplu (sintetic) vs. Past Simple (sintetic)**

Ca şi structurile perifrastice de perfect simplu din BB, şi structurile sintetice, foarte frecvente, au ca echivalente în textul englezesc KJB structuri verbale sintetice de past simple, cu unele excepţii unde întâlnim şi structuri de past perfect simple. Oferim spre exemplificare următorul paragraf:

Şi *să săvîrşiră* ceriul şi pămîntul şi toată podoaba lor. Şi *săvîrşi* Dumnezău a şasea zi faptele Lui care le-au făcut; şi *odihni* Dumnezău a şaptea zi de toate faptele Lui care au făcut.. Şi *blagoslovi* Dumnezău ziua a şaptea şi o *sfinţi* pre ea, pentru că într-însa *încetă* de toate faptele Lui care *începu* Dumnezău a face. (BB, *Fac*, 2, 1-3).

*versus*

Thus the heavens and the earth *were* finished, and all the hoste of them. And on the seventh day God *ended* his worke, which he had made: And he *rested* on the seventh day from all his worke, which he had made. And God *blessed* the seventh day, and *sanctified* it because that in it he *had rested* from all his worke, which God *created* and *made*. (KJB, *Gen*, 2, 1-3).



BDD-V654 © 2014 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.143 (2026-11-19 13:50:09 UTC)

### 2.4 Perfect compus (analitic) vs. Past Simple (sintetic)

Indicativul perfect compus românesc se prezintă sub formă analitică cu o alternanţă între formele de perfect compus cu auxiliarul *a avea* antepus, şi respectiv, cele cu auxiliar postpus[11]. De notat este şi forma *au* folosită atât pentru singular, cât şi pentru plural, la persoana a III-a[12]. Analizând în paralel, structurile verbale analitice de perfect compus din BB au echivalente structuri sintetice de past simple în textul englezesc din KJB. Am selectat ca exemplu elocvent, următorul paragraf:

> Şi *au adaos* fiii lui Israil să facă răul înaintea Domnului. Şi Aod *au murit*. Şi i-*au dat* pre ei Domnul în mîna lui Iavin, împăratului Hanaan, carele *au împărăţit* la Asor. (BB, *Jud*, 4, 1-2).

*versus*

> And the children of Israel againe *did* evil in the sight of the Lord, when Ehud *was* dead. And the Lord *sold* them into the hande of Iabin king of Canaan: that *reigned* in Hazor. (KJB, *Jud*, 4, 1-2).

### 2.5 Mai mult ca perfect perifrastic (analitic) vs. Past Simple (sintetic)

Indicativul mai mult ca perfect perifrastic[13], formă verbală foarte frecventă în textele de limbă română veche, apare şi în BB. În exemplele selectate constatăm că, echivalentă mai mult ca perfectului perifrastic din BB, în KJB este structura sintetică de past simple. Am selectat ca exemplu relevant următorul paragraf:

> *N-au fost venit* după îndulceturile acealea încă în mulţime, carele au dat împărăteasa Sava împăratului Solomon (...) *N-au fost venit* leamne ca acealea necioplite pre pământ, nici s-au ivit undeva, pînă în ziua aceasta. (BB, *Împ III*, 10, 10-12).

*versus*

> There *came* no more such abundance of spices, as these, which the Queene of Sheba gave to king Solomon (...) there *came* no such Almug trees, nor were seene unto this day. (KJB, *Kings I*, 10, 10-12).

### 2.6 Mai mult ca perfect perifrastic (analitic) vs. Past Perfect Simple (analitic)

În alte situaţii în care aceeaşi structură perifrastică de mai mult ca perfect apare în textul românesc al BB, în KJB traducătorii au optat tot pentru o structură analitică, şi anume pentru structura de past perfect simple:

> Toţi aceştea *au fost luat* muieri striine, şi sînt dentru aceastea muieri carele au născut dentru ei fii. (BB, *Esd*, 10, 44).

*versus*

---

[11] „Auxiliarul perfectului compus era postpus participiului la început de frază sau de propoziţie, căci regula topicii vechi româneşti şi romanice nu admitea începerea unei structuri sintactice cu un element neaccentuat. În restul situaţiilor cînd perfectul compus nu era focalizat la stînga se folosea, de regulă, forma cu auxiliarul antepus" (Frâncu 2009: 113).

[12] „Norma tuturor variantelor literare din perioada 1532-1640 prevedea la pers. 3 sg. şi pl. forma de auxiliar au şi marea majoritate a textelor folosesc această formă. Din *au* (explicat etimologic la pers. a III-a sg. prin influenţa persoanei a III-a pl. (au < *habunt*) sau din *habuit* s-a ajuns în zonele nordice şi în Banat la *o*, prin asimilare reciprocă (la fel ca în conjuncţia *au* > *o*), iar în zonele sudice (Ţara Românească, Oltenia, sudul Moldovei) s-a creat o formă analogică *a*, devenită normă literară în secolul al XIX-lea)" (Frâncu 2009: 111-112).

[13] Acest timp supracompus cunoaşte patru forme enunţate şi exemplificate de Constantin Frâncu, după cum urmează: „Mai frecvent decât mai mult ca perfectul sintetic este, mai ales în variantele nordice ale limbii literare, cel perifrastic, care cunoaşte patru forme: a) forma de tipul *era auzit* (= *auzisem*), compusă din auxiliarul *a fi* la imperfect şi participiul trecut (...), b) forma de tipul *am fost mers* (= *mersesem*), compusă din perfectul compus al auxiliarului *a fi* şi participiul trecut al verbului (...), c) forma de tipul *fusese zis* (= *zisese*), compusă din mai mult ca perfectul auxiliarului *a fi* şi participiul trecut (...), d) forma cu imperfectul verbului *a avea* şi participiul trecut" (Frâncu 2009: 114-115).



BDD-V654 © 2014 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.143 (2026-11-19 13:50:09 UTC)

All these *had taken* strange wives: and some of them had wives, by whom they had children. (KJB, *Ezr*, 10, 44).

## 3. Exprimarea viitorului

### 3.1 Viitor 1 (analitic) vs. *Will* Future (analitic)

Structura viitorului este una analitică atât în BB, cât şi în KJB, şi este construită cu ajutorul auxiliarului *a avea* sau *a vrea*[14] în limba română, respectiv cu ajutorul auxiliarului *will* sau *shall*[15] (cu varianta veche *shalt*) în limba engleză. Considerăm sugestiv următorul paragraf:

> Şi ce *va fi* parte bărbătească neobrezuit, carele *nu va obrezui* trupul acoperirei marginii lui în a opta zi, *să va piarde* sufletul acela dentru rudenia lui, pentru că au stricat făgăduinţa Mea". Şi zise Dumnezău lui Avraam: „Sara, fămeaia ta, *nu se va chema* numele ei Sara, ce Sarra îi *va fi* numele ei. Şi o *voiu blagoslovi* pre dînsa, şi-ţ *voiu da* ţie dintru dînsa fiiu, şi-l *voiu blagoslovi* pre dînsul, şi *va fi* în limbi, şi împăraţi limbilor dentru dînsul *vor fi*". (BB, *Fac*, 17, 14-16).

*versus*

> And the uncircumcised man-child, whose flesh of his foreskinne *is not* circumcised, that soul *shall be* cut off from his people: he had broken my coucnant. And God said unto Abraham, as for Sarai thy wife, thou *shalt not call* her name Sarai, but Sarah *shall* her name *be*. And I *will blesse* her, and *give* thee a sonne also of her: yea I *will blesse* her, and she *shalbe* a mother of nations; Kings of people *shall be* of her. (KJB, *Gen*, 17, 14-16).

## 4. Imperativul (exclusiv sintetic)

Structurile verbale imperative sunt sintetice în textele din ambele limbi, prezente doar pentru persoana a II-a singular şi plural.

În exemplele selectate din BB se poate observa preferinţa traducătorilor români pentru conjunctiv în traducerea unor construcţii care apar la modul imperativ în KJB:

> *Să să aducă* dară apă şi *să speale* picioarele Voastre, şi *Vă răcoriţ* supt copaciu. (BB, *Fac*, 18, 4).

*versus*

> *Let* a little water, I pray you, *be* fetched and *wash* your feete, and *rest* your selves under the tree. (KJB, *Gen*, 18, 4).

## 5. Infinitivul (exclusiv analitic)

Structurile verbale infinitivale sunt analitice în ambele limbi, incluzând particula de infinitiv *a* (în BB), respectiv *to* (în KJB).

În BB, structurile infinitivale[16] sunt foarte frecvente, înlocuind adeseori conjunctivul.

În limba engleză, numită şi *to*-infinitive, pentru a fi deosebit de forma simplă de infinitiv care intră în structura anumitor timpuri alături de verbe auxiliare, structura verbală de infinitiv se construieşte din particula *to* (echivalenta particulei *a* din structura de infinitiv din

[14] Timpul viitor al modului indicativ poate fi exprimat prin folosirea uneia dintre cele două construcţii pe care le cunoaşte:„una cu auxiliarul a voi (a vrea) în sintagmă, cealaltă cu auxiliarul a avea; una cu verbul sub forma temei de infinitiv, iar cealaltă cu verbul la conjunctiv" (Irimia 2008: 273).

[15] „The modal *will* is the most common way of reffering to things happening in the future (…) The *will* + infinitive construction is sometimes called the 'future tense'" (Leech 2006: 45).

[16] „Sintagma infinitivului prezent este constituită din morfemul liber *a* (la origine, prepoziţie) şi tema liberă a infinitivului: a cânta, a lucra, a coborî, adormi, a părea, a vinde, a prinde etc" (Irimia 2008: 297).



BDD-V654 © 2014 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.143 (2026-11-19 13:50:09 UTC)

limba română) şi forma de bază a verbului[17]. Oferim spre exemplificare paragrafele următoare:

Acum dară, mai bine este noao *a ne întoarce* la Eghipet. (BB, *Num*, 14, 3).

*versus*

were it not better for us *to returne* into Egypt? (KJB, *Num*, 14, 3).

Şi adaoseră încă fiii lui Israil *a face* răul înaintea Domnului şi au dat pre ei Domnul în mîna celor de fealiu streini, 40 de ani. (BB, *Jud*, 13, 1).

*versus*

And the children of Israel *did* evil againe in the sight of the Lord, and the Lord delivered them into the hand of the Philistines forty yeeres. (KJB, *Jud*, 13, 1).

**Concluzii**

Lucrarea de faţă prezintă o imagine sumară asupra situaţiei complexe a variaţiei între sintetic şi analitic în cazul unora dintre construcţiile verbale identificate în traducerile textului biblic în limbile română şi engleză. Se constată o echivalenţă structurală în ceea ce priveşte caracterul sintetic sau analitic al construcţiilor verbale din traducerile textului biblic vechi (din secolul al XVII-lea) în limba română şi în limba engleză, superioară situaţiei din varianta modernă a celor două limbi, unde se cunoaşte caracterul predominant sintetic al limbii române care contrastează cu caracterul predominant analitic al limbii engleze.

Din tabloul analizat în lucrarea de faţă, se desprind următoarele asemănări:

- structurile de prezent şi imperativ sunt sintetice în ambele limbi
- structurile de viitor 1 şi infinitiv sunt analitice în ambele limbi.

În ceea ce priveşte expresia trecutului indicativului, situaţia este una mixtă. Astfel, imperfectul românesc, care cunoaşte şi forme sintetice şi forme perifrastice, are ca echivalentă în limba engleză structura sintetică de past simple, foarte frecventă în KJB, în defavoarea altor structuri din expresia timpului trecut.

Perfectul simplu românesc, atât cel sintetic, cât şi cel perifrastic, este, la rândul său, echivalent cu timpul past simple din textul englezesc.

Paragrafele care, în textul românesc al BB, conţin structuri de mai mult ca perfect sintetic sau analitic, în textul englezesc al KJB conţin tot structuri sintetice de past simple, dar şi structuri analitice de past perfect simple, mai rare, dar prezente în text.

Structurile perifrastice de imperfect, perfect simplu şi mai mult ca perfect din limba română veche au dispărut din limba română actuală, unde s-au păstrat toate aceste timpuri, însă cu structuri sintetice, spre deosebire de limba engleză modernă, unde locul timpului past simple sintetic (atât de frecvent în limba veche) este împărţit astăzi între multe alte structuri analitice ale paradigmei trecutului.

În paradigma timpului trecut, în textul biblic vechi, diferenţa structurală importantă care s-a păstrat şi astăzi, în ciuda caracterului predominant sintetic sau analitic al fiecăreia dintre cele două limbi, se face între structura românească analitică de perfect compus şi structura englezească sintetică de past simple.

[17] „The form of the verb phrase which begins with to + the infinitive (base form) of a verb" (Leech 2006: 113).



BDD-V654 © 2014 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.143 (2026-11-19 13:50:09 UTC)

*Acknowledgments: This work was supported by the strategic grant POSDRU/159/1.5/S/133652, co-financed by the European Social Fund within the Sectorial Operational Program Human Resources Development 2007 – 2013.*

## Bibliografie

### Izvoare

BB = *** *Biblia 1688*, ediția Mitropoliei Bucureștilor – sursa http://www.archive.org.
KJB = *** *King James Holy Bible*, 1611 – sursa http://www.archive.org.

### Lucrări de referinţă

Barbu 1945 = Barbu, N. I., *Sintaxa limbii române după metoda istorico-stilistică*, Editura Gina, Bucureşti, 1945.
CHEL III = *The Cambridge History of the English Language*, Vol. III: 1476-1776, edited by Roger Lass, Cambridge: Cambridge University Press, 1999.
Frâncu 2009 = Frâncu, Constantin, *Gramatica limbii române vechi (1521-1780)*, Casa Editorială Demiurg, Iaşi, 2009.
Frîncu 1984 = Frîncu, Constantin, *Geneza şi evoluţia timpurilor verbale supracompuse în limba română* în ALIL, Tom XXIX 1983-1984 A Lingvistică, p. 23-62.
GALR 2008 = *** *Gramatica Limbii Române*, Valeria Guţu Romalo (coord.), Tiraj nou, revizuit, vol. I, Cuvântul, vol. al II-lea, Enunţul, Editura Academiei Române, Bucureşti, 2008.
GLE 2011 = *Gramatica limbii engleze*, iniţial publicată în 1962 de Catedra de Limba şi Literatura Engleză a Universităţii din Bucureşti, re-editată online în 2011 de C. George Sandulescu şi Lidia Vianu, Contemporary Literature Press, Bucureşti, 2011, Vol. 4, *Verbul I.*
Irimia 2008 = Irimia, Dumitru, *Gramatica limbii române*, ediţia a III-a revăzută, Editura Polirom, Iaşi, 2008.
Jespersen 1933 = Jespersen, Otto, *Essentials of English Grammar*, London: Routledge, 1933.
Jespersen 1949 = Jespersen, Otto, *A Modern English Grammar on historical principles*, Copenhagen: J. Jørgensen, 1909-1949.
Leech 2006 = Leech, Geoffrey, *A Glossary of English Grammar*, Edinburgh: Edinburgh University Press, 2006.
Palmer 1997 = Palmer, F. R. (Frank Robert), *The English Verb*, Second Edition, Longman Group UK Limited, 1987, 8th impression 1997.
Smith 2009 = Smith, Jeremy J., *Old English. A Linguistic Introduction*, Cambridge: Cambridge University Press, 2009.



BDD-V654 © 2014 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.143 (2026-11-19 13:50:09 UTC)